

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10701/2015-ERU

V Ostravě dne 4. ledna 2016

Č. j. 10701-9/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-10701/2015-ERU a zahájeném z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dne 2. prosince 2015 s účastníkem řízení, kterým je společnost **GONSCHI s.r.o.**, se sídlem Plzeň, Smrková 16, PSČ 301 00, IČ: 279 87 973, právně zastoupena advokátkou paní Mgr. Libuší Hrušovou, se sídlem Goethova 5, 301 00 Plzeň, ev. č. ČAK 10 669, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I.** Účastník řízení, společnost GONSCHI s.r.o., se sídlem Plzeň, Smrková 16, PSČ 301 00, IČ: 279 87 973 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 23. května 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Dobřany na ulici Sokolovská u domu č. p. 394 práce související s odstraněním závad z revize hromosvodu, při kterých došlo zemnicí tyčí k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE Dn 40 (dále jen „plynárenské zařízení“), a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**
- II.** Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 18 000 Kč** (slovy: osmnáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 38615.
- III.** Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 38615.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 24. března 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením Oznámení o zahájení kontroly ze dne 23. března 2015, č. j. 02406-1/2015-ERU, podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu u účastníka řízení ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona v důsledku zjištění poškození plynárenského zařízení, ke kterému došlo dne 23. května 2014 v obci Dobřany na ulici Sokolovská u domu č. p. 394. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 16. dubna 2015 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02406-4/2015-ERU.

II. Kontrolní zjištění

Ze závěru Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 16. dubna 2015, č. j. 02406-4/2015-ERU, vyplývá, že účastník řízení při opravě hromosvodu dne 23. května 2014 v Dobřanech v ulici Sokolovská u domu č. p. 394 v blízkosti plynárenského zařízení prováděl činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto zařízení, a tím k porušení citovaného ustanovení energetického zákona.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02406/2015-ERU, jež byl do správního spisu převzat dne 30. listopadu 2015, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 10701-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 30. listopadu 2015 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 10701-3/2015-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 18 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 2. prosince 2015.

Dne 9. prosince 2015 byl Úřadu prostřednictvím právního zástupce účastníka řízení doručen přípis z téhož dne označený jako „Odvolání účastníka řízení proti rozhodnutí ze dne 30. 11. 2015, č. j. 10701-3/2015-ERU, sp. zn. KO-10701-3/2015-ERU“, který byl správním orgánem po doplnění plné moci právního zástupce dne 17. prosince 2015, k čemuž byl právní zástupce výzvou ze dne 10. prosince 2015, č. j. 10701-5/2015-ERU, vyzván, posouzen v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

V podaném odporu ze dne 9. prosince 2015 právní zástupce účastníka řízení uvedl, že účastník řízení považuje uloženou sankci s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu a své poměry za nepřiměřeně přísnou a neadekvátní. Ač správní orgán uvedl, že účastník

řízení po celou dobu správního řízení spolupracoval, nedostatečně tuto polehčující okolnost zohlednil při úvaze o výši ukládané sankce.

Právní zástupce také konstatoval, že účastník řízení rovněž uvedl důvody a okolnosti, za kterých k porušení jeho zákonných povinností došlo. Správní orgán pak sám ve svém rozhodnutí uváděl skutečnosti, ze kterých je patrné, že považuje jednání účastníka řízení jen za velmi mírné porušení zákona. Rovněž pak účastník řízení celou věc obratem nahlásil své pojišťovně a nahradil vzniklou škodu. Účastník řízení proto považuje uloženou sankci s ohledem na povahu jednání a následky jeho jednání za nepřiměřeně přísnou a tudíž i v rozporu se zásadami pro ukládání sankcí dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Účastník řízení uvedl, že jemu uložená sankce je i s ohledem ke všem okolnostem případu a s ohledem na svou osobu (bezúhonnost) uložena jako nepřiměřeně přísná a správní orgán měl ukládat sankci mírnější.

S ohledem na veškeré uvedené argumenty účastník řízení žádal, aby správní orgán uložil sankci nižší, zákonu a okolnostem daného případu odpovídající. Pakliže by odpor účastníka řízení nebyl vyhodnocen jako důvodný, požádal účastník řízení o povolení splátek uložené sankce, a to v pravidelných měsíčních splátkách po 4 000 Kč s tím, že poslední splátka by při zachování původní výše uložené sankce činila 2 000 Kč.

Dne 21. prosince 2015 zaslal správní orgán účastníku řízení prostřednictvím jeho právního zástupce Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 10701-7/2015-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo zástupci účastníka řízení doručeno téhož dne.

Dne 27. prosince 2015 předložil účastník řízení správnímu orgánu přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2014, přílohu k účetní závěrce ze dne 14. února 2015, rozvahu ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. prosince 2014, Výkaz zisku a ztráty, druhové členění ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. prosince 2014. Z uvedených podkladů mimo jiné vyplývá, že výsledek hospodaření účastníka řízení byl před zdaněním za rok 2014 ve výši 162 789 Kč. Účastník řízení se k podkladům rozhodnutí již dále nevyjádřil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-10701/2015-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Práce související s odstranění závad z revize hromosvodu prováděl účastník řízení v postavení dodavatele na základě Objednávky ev. č. [REDAKCE] ze dne 20. května 2014. Objednatelem těchto prací bylo Město Dobřany, IČ: 002 56 552, zastoupené společností Triumfa s.r.o., IČ: 648 34 336. Ze Zápisu o odevzdání a převzetí stavby ze dne 12. srpna 2014

je zřejmé, že účastník řízení započal s odstraňováním závad hromosvodu dne 23. května 2014 a práce ukončil dne 11. srpna 2014.

Dne 23. května 2014 došlo v obci Dobřany na ulici Sokolovská domu u č. p. 394 při odstranění závad z revize hromosvodu k poškození plynárenského zařízení zemnicí tyčí. Během šetření provedeného v rámci kontroly dne 9. dubna 2015 účastník řízení uvedl, že prováděl opravu hromosvodu standardním způsobem, a to výměnou zemnicího drátu a zaražením normalizované tyče o délce 1,5 m do terénu. Původní dokumentace umístění hromosvodu neměl účastník řízení dle svého tvrzení k dispozici. Vzhledem k této situaci účastník řízení zvolil metodu opravy způsobem nejšetrnějším k okolí (poškození dlažby).

Skutečnost, že k poškození plynárenského zařízení došlo při opravě hromosvodu zemnicí tyčí a že pachatelem je účastník řízení, vyplývá také z Hlášení o závadě, techn. místo [REDAKCE], z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného RWE GasNet, s.r.o., č. hlášení v SAP PM nevedeno ze dne 23. května 2014 i z Poškození plynárenského zařízení třetí stranou (Žádost o uvedení PZ do původního stavu) ze dne 23. května 2014.

Z Vyjádření pojištěného k pojistné události ze dne 18. července 2014 adresovaného společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČ: 471 16 617, vyplývá, že k poškození přívodu plynu došlo ze strany účastníka řízení v důsledku neinformovanosti o tom, že se přívod plynu nachází v dané lokalitě, a účastník řízení v důsledku opomenutí nezkontroloval, zda se přívod plynu na daném místě nachází. V důsledku tohoto opomenutí nebyl přívod plynu lokalizován a došlo tak k jeho poškození účastníkem řízení.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo dle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného RWE GasNet, s.r.o. č. hlášení v SAP PM nevedeno ze dne 23. května 2014 a Protokolu č. [REDAKCE] o úniku plynu z poškozeného potrubí ze dne 29. května 2014 k doprovodnému úniku do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 26,8 m³ plynu za dobu 75 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky 14 konečným zákazníkům.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly účastníkem řízení hrazeny jako pojistnou událost.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu

i mimo ně dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost. V daném případě není z podkladů ze spisu pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 23. května 2014 v obci Dobřany na ulici Sokolovská domu u č. p. 394 práce, při kterých došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení k jeho poškození. Ani účastník řízení tuto skutečnost nezpochybnil.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení práce v ochranném pásmu prováděl. Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Tato skutečnost musí být známa každé osobě, když znalost právních předpisů se obecně předpokládá.

V rámci správního řízení správní orgán zjistil, že vlastní existence plynárenského zařízení nebyla účastníku řízení známa, neboť nepožádal správce plynárenského zařízení o stanovisko k existenci sítí v zájmovém území, plynárenské zařízení nebylo v terénu vytyčeno, a že práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prostřednictvím zemnicí tyče. Z vyjádření účastníka řízení v rámci šetření a pro pojišťovnu vyplývá, že spoléhal na to, že se plynárenské zařízení v zájmové lokalitě nenachází, aniž by si tuto skutečnost ověřil. Pokud by účastník řízení měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení a řádně provedené vytyčení plynárenského zařízení v terénu, poloha plynárenského zařízení by mu byla známa a mohl postupovat takovým způsobem, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil.

Správní orgán poukazuje také na to, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena samotným porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. V praxi to znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Účastník řízení však pracovní činnost uvedeným způsobem nekonal, když došlo k poškození plynárenského zařízení, a proto je mu kladeno za vinu spáchání uvedeného správního deliktu.

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že vzhledem k tomu, že námitky účastníka řízení směřovaly co do výše pokuty, a nikoliv co do zjištěného skutkového stavu, tak se se vznesenými námitkami vypořádal až v části „VI. Uložení pokuty“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že práce související s opravou hromosvodu nebyly prováděny účastníkem řízení tak, aby v jejich důsledku nedošlo k poškození plynárenského zařízení (tj. s maximální opatrností). Správní orgán podotýká, že celá oblast okolo plynárenského zařízení ve vzdálenosti 1 m na obě strany od půdorysu je chráněna ochranným pásmem a veškeré práce v této oblasti je nutné provádět s nejvyšší opatrností, což účastník řízení nerespektoval, neboť došlo k poškození plynárenského zařízení. Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktivního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, způsobil únik zemního plynu a přerušil dodávku zemního plynu 14 odběratelům. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo rovněž znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní ohrožení spolehlivosti provozu plynárenské soustavy.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení před vlastním zahájením prací v místě poškození plynárenského zařízení si nepočínal s maximální opatrností, když nepožádal správce plynárenského zařízení o vydání stanoviska k existenci sítí a o jejich vytyčení v terénu, případně neučinil jiné vhodné opatření ke zjištění, zda a kde se v daném místě plynárenské zařízení nachází. S ohledem na povahu prováděné práce (oprava hromosvodu) nepřihlédl správní orgán k těmto skutečnostem ani jako k polehčujícím, ani jako k přitěžujícím okolnostem.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE Dn 40, přičemž došlo k úniku 26,8 m³ zemního plynu do ovzduší po dobu 75 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 14 odběratelům na dobu 3,5 hodiny (viz Hlášení o závadě, tech. místo [REDACTED]). Tyto údaje vypovídají o energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení narušil, a správní orgán tedy z pohledu zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenských zařízení zhodnotil následky (typ poškozeného plynárenského zařízení, množství uniklého zemního plynu a přerušení dodávky zákazníkům) správního deliktu jako střední a závažnost spáchaného správního deliktu pak jako relativně nízkou.

Z výše uvedeného není možné dovozovat, že by správní orgán považoval poškození plynárenského zařízení za velmi mírné porušení zákona, jak účastník řízení uvedl v podaném odporu. Správní orgán v tomto směru poukazuje zejména na to, že v důsledku protiprávního jednání došlo k odpojení 14 konečných odběratelů na dobu 3,5 hodiny od dodávek plynu, tedy byl narušen zájem relativně vyššího počtu odběratelů na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy.

Jako polehčující okolnost hodnotí správní orgán bezprostřední snahu účastníka řízení o řešení poškození plynárenského zařízení a úhradu vzniklé škody. Správní orgán má za to, že se na tomto místě dostatečně vypořádává se skutečností, že účastník řízení po celou dobu (a to jak s místně příslušným správcem plynárenského zařízení, tak v rámci kontroly Úřadu) spolupracoval a způsobenou škodu v součinnosti s pojišťovnou uhradil, když uvedené zhodnotil jako polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost. Správní orgán má opět za to, že se na tomto místě dostatečně vypořádává s uváděnou bezúhonností účastníka řízení, když uvedené zhodnotil jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení v průběhu správního řízení doložil své aktuální majetkové poměry, kdy z Výkazu zisku a ztráty, druhové členění ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. prosince 2014 je zřejmé, že výsledek hospodaření účastníka řízení před zdaněním byl ve výši [REDAKCE] Kč. Správní orgán konstatuje, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek). Je tedy zřejmé, že účastník řízení je schopen unést uložení pokuty ve výši, jež mu je v této věci ukládána.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Správní orgán má za to, že uložená pokuta tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 18 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán konstatuje, že pokuta byla uložena ve stejné výši jako zrušeným příkazem, neboť nebyly prokázány žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výši pokuty.

Správní orgán se tedy neztotožnil s tvrzením účastníka řízení o nepřiměřenosti a neadekvátnosti uložené pokuty s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu a na poměry účastníka řízení, naopak považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou

míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené i skutečnost, že byla účastníku řízení uložena pokuta spíše v symbolické výši, neshledal námitky účastníka řízení za důvodné.

V rámci podaného odporu požádal účastník řízení také o povolení splátek uložené sankce, a to v pravidelných měsíčních splátkách po 4 000 Kč s tím, že poslední splátka by při zachování původní výše uložené sankce činila 2 000 Kč. K uvedenému správní orgán uvádí, že mu žádný zákon neumožňuje uložit pokutu ve splátkách. Úřad je oprávněn rozložit úhradu pokuty do splátek ve smyslu ust. § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), nicméně se musí jednat o pokutu uloženou již pravomocným rozhodnutím. Proto je v tuto chvíli předčasné žádat o rozložení úhrady ukládané pokuty do navrhovaných splátek. Správní orgán shrnuje, že žádost účastníka řízení, v níž účastník řízení doloží splnění alespoň jedné z podmínek uvedených v ust. § 156 odst. 1 písm. a) až e) daňového řádu, bude na místě, jakmile toto rozhodnutí nabude právní moci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení